

یادداشت

مروری بر کرانه «خانه موسیقی»
از تاسیس تاکنون -بخش دوم
داشته‌ها و نیازها
فصل جمشیدی»

در بخش اول این یادداشت مروری داشتیم بر اسامی هنرمندان محترم حاضر و غایب که موسس «خانه موسیقی» بودند و همچنین مجامع سال‌های ۷۹ تا ۸۷ کانون‌های هشت‌گانه و نیز اشاراتی بر تصویب چارت و نمودار

محمدرضا نوریخش

مهمی در سال ۸۱ و ضرورت‌هایی بر اجرایی شدن این مصوبه. مصوبه مورد بحث که در جلسه ۲۳ تیرماه سال ۸۱ به تصویب هیات‌مدیره وقت خانه رسید حاوی نکات مهمی بوده و هست. بخش‌ها و معاونت‌هایی چون تولید و پخش، مسکن، مصرف، آموزش، انتشارات، تعاون، بیمه، بزرگداشت‌ها و حتی صادرات و واردات در آن گنجانده شده‌اند. بدیهی است در یک مرحله و در زمانی کوتاه دستیابی به چنین ایده‌آلی میسر نبوده و نیست و قطعاً در یک زمان مناسب و برنامهریزی مناسب‌تر می‌توان به پیاده شدن و نتیجه دادن آن دل بست. با توجه به وضعیت مالی -اقتصادی «خانه» و هزینه‌های روزمره به لحاظ وجود کارمندان و عوامل اجرایی آن‌هم در دو ساختمان، همکاری و مشارکت بخش‌های دیگر جامعه که در خارج از خانه موسیقی به فعالیت مشغولند، ضروری به نظر می‌رسد. فی‌المثل در بخش تولید و پخش آثار، تعاونی مصرف اعضا، آموزش و انتشارات و برگزاری کنسرت‌ها می‌توان با عقد قراردادهای مرتبط با هر بخش با فعالان بخش خصوصی وارد مذاکره و عقد قرارداد شد که از این فعالیت‌ها و منافع مالی آن هم «خانه» منتفع شود و هم بخش خصوصی همکار و همراه. هرچند این همکاری ضرورت‌آباد در حوزه خاصی مثل با معاونت مربوطه در «خانه» هماهنگی و همکاری کند. تعدد بخش‌ها و معاونت‌های تصویری در این مصوبه قطعاً خود مانعی بر سر راه پیاده شدن اهداف آن است و می‌تواند فی‌المثل با تلفیق چند حوزه در یک معاونت، عملیاتی‌تر، اقتصادی‌تر و نتیجه‌بخش‌تر شود.مثال روشن در این خصوص می‌تواند با تلفیق بخش آموزش و انتشارات و تولید و پخش آثار موسیقی امم از کتاب و آثار صوتی تصویری موسیقی در همدیگر و معاونتی چون آموزش، انتشارات و تولید متمرکز شود و فعالیت‌هایی چون برگزاری کنسرت‌ها، بزرگداشت‌ها، مشارکت‌ها و حتی قراردادهای فروش گسترده آثار موسیقی در معاونتی چون «معاونت اجرایی و بازرگانی» و در نهایت فعالیت‌هایی مانند مسکن، بیمه، وام، رفاه و تعاونی مصرف، مسافرت‌ها و تسهیلات مختلف در معاونتی چون «معاونت رفاهی و اجتماعی» متمرکز و فعال شود. با تصویب نهایی چنین معاونت‌هایی که حداقل در سه بخش مهم مستقر و فعال می‌شوند می‌توان انتظار داشت با انجام مذاکرات مقدماتی با سایر بخش‌های جامعه به ویژه بخش خصوصی و حتی بخش‌های فرهنگی مرتبط با دولت که دارای منابع مالی، خوبی هستند و به دلیل ناکارآمدی در برنامهریزی و اجرا، اشکالات جدی داشته و به کندی عمل می‌کنند وارد یک تفاهم اجرایی شد به دلیل نوع کارکرد دو معاونت «آموزش و انتشارات و تولید» و «اجرایی و بازرگانی» که به اموری چون تولید و تکثیر آثار صوتی، کتاب‌های آموزشی دوره‌ای آموزشی و برگزاری کنسرت‌ها و بزرگداشت‌ها مشغول خواهند شد و از بابت این گونه فعالیت‌ها با مخاطبان و هنرمندان ارتباط مستقیم دارند این حضور می‌تواند به درآمد مالی و سودبخشی منجر شود. بخش خصوصی و حتی بخش‌هایی از بنده سازمان‌های فرهنگی مرتبط با زیر نظر دولت انگیزه کافی جهت عقد قرارداد، مشارکت و همکاری با خانه موسیقی را خواهند داشت و به دلیل منحصر به فرد بودن فعالیت‌های خانه موسیقی و استفاده از نام و شخصیت هنرمندان عضو «خانه» به دریافت امتیازات خاص و مورد نظر اهداف خود که ارتقای سطح رفاهی -اجتماعی هنرمندان جامعه موسیقی است، ناآل شود.

«معاون اجرایی سابق خانه موسیقی

خبر

عمر انلو: تغییر شیوه پرداخت حقوق نوازندگان ارکستر نگران کننده‌است
ایستادن نوازنده‌های «کوبه‌ای» ارکسترسمفونیک‌تهران از تغییر شیوه پرداخت حقوق نوازندگان این ارکستر ابراز نگرانی کرد. میلاد عمرانلو بیان کرد: «قرار شده است از این پس به نوازندگان ارکسترسمفونیک با توجه به تعداد اجرایی‌های که دارند حقوق پرداخت شود و اگر در یک ماه اجرایی نباشد، نوازندگان حقوق دریافت نمی‌کنند» او دربارهٔ آرزوهای‌اش از حضور یک رهبر ثابت در ارکسترسمفونیک تهران گفت: «فکر می‌کنم حضور یک مدیر هنری ثابت که حضور رهبران مهمان ارکستر را برای اجراهای مختلف هماهنگ کند، بسیار بهتر از یک رهبر ثابت ارکستر باشد، چون شرایط کار با یک رهبر ثابت ارکستر مشکل است.» سرپرست گروه آوازی تهران با اشاره به اینکه اجرای اول ارکسترسمفونیک تهران در سال جاری با رهبری شهردار روحانی انجام‌شد و اجرای دوم آنها در تیرماه نیز با همان رهبر انجام می‌شود، بیان کرد: «بر توپر اجرا تغییر می‌کند و فکر نمی‌کنم اجرای ارکستر به تکرار بیفتد، اما شخص است که مسئولان نتوانستند دراین فاصله یک رهبر ارکستر دیگر که شرایط لازم را دارا باشد پیدا کنند.»
عمرانلوفزود: «حضور رهبر مهمان در ارکسترسمفونیک تهران شرایط بسیار خوبی را فراهم آورده است، اما باید برنامهریزی صحیح انجام شود تا نوازندگان ارکستر در دوره‌های مختلف سال بیکار نباشند و فعالیت‌های ارکستر مستمر انجام شود.»

علی قمصری آهنگساز و سرپرست گروه همناوزان حصار است: گروهی که همایون شجریان خوانندگی‌اش

را بر عهده دارد. «همناوزان حصار» اردیبهشت‌ماه کنسرتی را در تهران برگزار کرد که مورد اقبال هم واقع شد. قمصری در آهنگسازی برپدیده چندصدایی در موسیقی تأکید ویژه‌ای دارد. او چند هفته پیش کنسرت‌هایی را در کانادا و فرانسه اجرا کرد. به بهانه برگزاری کنسرتش در ایران و خارج و انتشار دو آلبوم «آب، نان، آواز» و «تنبیده در خطوط موازی» با او به گفت‌وگو نشستیم.

علی قمصری

-ایده اولیه رسیدن به موسیقی چندصدایی چگونه در تفکر شما شکل گرفت؟
پیش از این موسیقی چندصدایی در دیدگاه برخی آهنگسازان موسیقی ایرانی وجود داشته است، اما موضوعی که من تلاش کردم بیشتر به آن بپردازم،اشراف به چندصدایی غرب و استفاده نکردن از آن سبک چندصدایی در موسیقی ایرانی است. کوشیدیم یکسری از قواعد هارمونیک و کنترپوانیک را از دل ملودی‌های ردیف و الگوهای

ملودیک موسیقی ایرانی استخراج کنیم. ایده اولیه‌اش هم یک سوال آغاز شد؛ سوال این بود که چطور ممکن است در کشوری زندگی کنی که همه خیابا ی تولیدکننده فرش باشند. این امکان ندارد. در هر جامعه افراد مسوولیت‌های خاص خود را دارند که مکمل همدیگر است. در موسیقی هم زیاد جالب نیست که مثلاً ۱۵ ساز در کنار یکدیگر بنشینند و فقط یک ملودی اجرا کنند. به خاطر تنوع صداها و همگن نبودن سازها در ارکستر ایرانی، آن چیزی که شنیده می‌شود فقط اثری ناب و بی‌آدماندنی است، همین و بس. ایده‌ام با همین سوال آغاز شد. البته نوازنده‌هایی هم که با آنها کار کرده‌ام، در رساندن این ایده به نتیجه مطلوب کمک کردند. **-درسازها موسیقی غرب بسختی گفتنید. برخی‌ها معتقدند چندصدایی در موسیقی غرب ذاتی نبوده و بعدها بر اساس توانایی‌های افراد بوده و اکتسابی به وجود آمده. آیا این تفکر در مورد موسیقی ایران هم مصادق دار؟**

در دوران قرون وسطی نوعی موسیقی وجود داشت که از دو صدای هم تشکیل می‌شد؛ یک صدا کاملاً ثابت بود و نقش پدال را داشت و صدای دیگر متحرک. در دوره‌های بعدتر کسانی بودند که با پیشرفت موسیقی مخالف بودند و می‌گفتند موسیقی باید همان حالت خود را حفظ کند و درگیر پیچیدگی‌ها نشود. نباید تغییری در آن اعمال شود. پیشرفت کرد و قابلیت صدور به جهان را پیدا کرد. بخشی از چندصدایی در موسیقی ایرانی اکتسابی است و بخشی از آن هم از گذشته در موسیقی ما وجود داشته. گاه از نحوه کوک شدن سیم تار و سازهای دیگر می‌توان این را حدس زد. برخی اوقات مهربان با یک نت خاص نت‌های دیگر نواخته می‌شد و فاصله‌های مطبوعی ایجاد می‌کرد. این نشان می‌دهد پدیده چندصدایی در گذشته و به ویژه پیش از قفویه که به موسیقی بهایی بیشتر داده می‌شد، مورد توجه واقع شده. با عقل جور درمی‌آید که فکر کنیم موسیقی ایرانی از ابتدا تک‌صدایی بوده. آن هم موسیقی‌ای که الهام‌بخش چند کشور دیگر هم شده بود، مثل عربستان که وام‌های زیادی از موسیقی ایران گرفت. **-سازهای ایرانی چقدر قابلیت نواخته شدن به شیوه چندصدایی را دارند؟ آیا یک ساز ایرانی به تنهایی هم می‌تواند موسیقی چندصدایی تولید کند؟**

بعضی از سازهای ایرانی مثل تار و کمانچه قابلیت اجرای چند نت همزمان را به مجری می‌دهند. اما تأکید من بیشتر بر چندصدایی دین ارکستر بود. اگر موسیقی تک‌صدایی باشد، در چندصدایی غربی از فاصله‌هایی بنابراین استفاده کردن از آن فواصل در موسیقی ایرانی بسیار خطرناک است و موسیقی ایرانی را نازل می‌کند. در قواعد هارمونیک غربی تفکر هارمونیکی وجود دارد که با قواعد موسیقی مقامی ما همخوانی ندارد. غربی‌ها از فاصله‌های سوم و ششم بیشتر از دیگر فواصل استفاده می‌کنند اما در موسیقی ایرانی فاصله دوم، چهارم و پنجم بیشتر کاربرد دارند. اگر در موسیقی غربی بعد از نت اصلی مهم‌ترین نت، فاصله پنجم یا ششم است، در موسیقی ایرانی بیشتر جاها فاصله چهارم است.

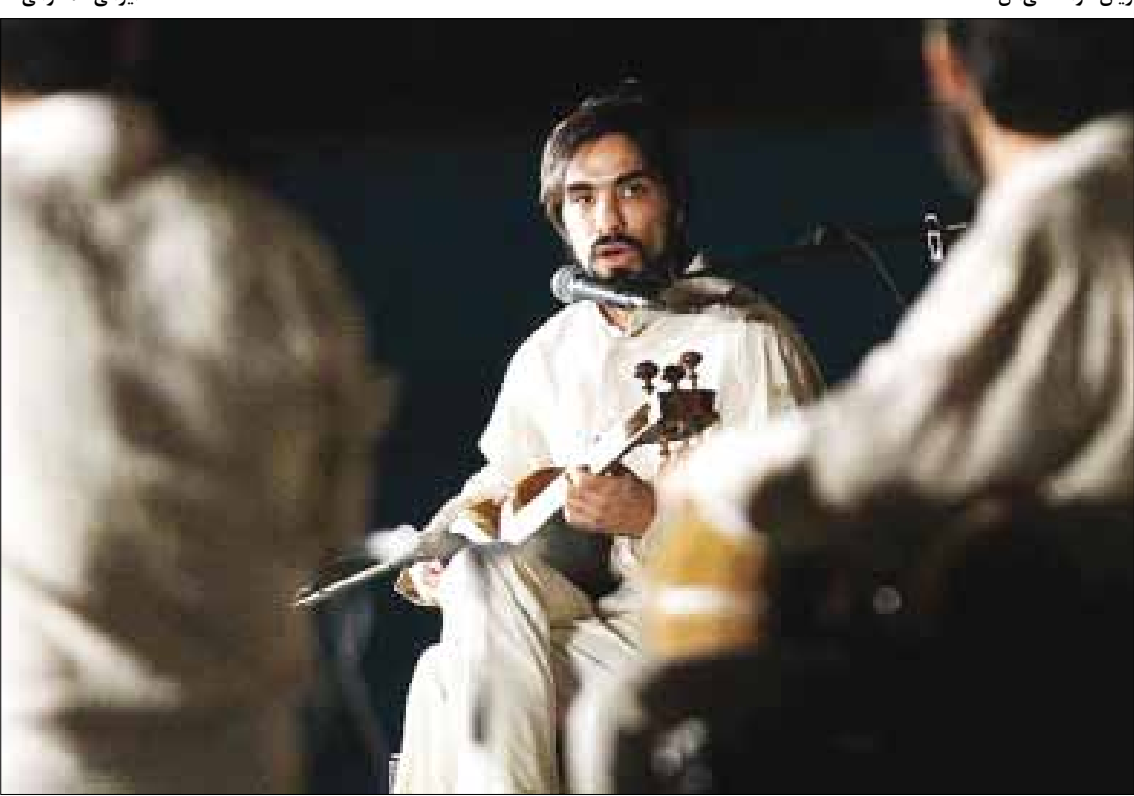
به این نت، نت شاهد می‌گویند نت شاهد در دستگاه‌ها و فضاهای مختلف موسیقی ایرانی بستری ایجاد می‌کند که مجبور می‌شویم از هارمونی و اصول آهنگسازی جدید استفاده کنیم یا اینکه بچسبیم به داشته‌های پیشین خودمان. آقای وزیر در جهت آشنایی ایرانی‌ها با موسیقی غرب تلاش‌های بسیاری کرده اما برای چندصدایی در موسیقی روی یک ساز قواعد و اصول دیگری لازم است. در عین حال سازهای ایرانی در قالب ارکستر کاملاً دارای این توانایی هستند که موسیقی چندصدایی تولید کنند. همین‌الان با سازهای زهی آرشه‌ای ایرانی ارکستری همگن طراحی کرده‌ایم و من برای اولین بار برایشان نت نوشته‌ام. جای خالی این ایده حس می‌شد و اکنون دارد مورد استفاده قرار می‌گیرد. از طرفی دیگر سازهای مثل بهم‌کمان در محدوده کنترباس که به صورت پیتریکاتو نواخته می‌شود، می‌تواند به عنوان ابزار در رف مشکلات موسیقی چندصدایی موثر باشد. همان‌طور که برای گیتار در موسیقی غربی چندصدایی نوشته می‌شود، ما هم می‌توانیم برای تار موسیقی چندصدایی طراحی کنیم و بنویسیم. کم‌اینکه قبلاً هم این کار انجام می‌شده. الان باید بیشتر به صورت هارمونیک به این قضیه پرداخت.

-دربارۀ قابلیت صدادهی سازهای ایرانی بحثی وجود

گفت‌وگو با علی قمصری آهنگساز و سرپرست گروه همناوزان حصار

خلاقیت بر داشته‌های علمی ارجح است

ایمان یاکنهاد

دارد. برخی‌ها معتقدند تمام توانایی‌های سازهای ایرانی در حوزه صدادهی در همین حدی است که وجود دارد. اما در مقابل برخی‌ها هم اعتقاد دارند سازهای ایرانی توانایی‌هایی دارند که می‌توان کشف و ایجاد کرد. با توجه به اینکه شما در حوزه نوازندگی هم فعالیت دارید، جزء کدام گروه هستید؟

به این موضوع خیلی فکر کرده‌ام اما حاضر نیستم هر امکانی را به عنوان ایده جدید مطرح کنم. من امکانی را قابل مطرح کردن می‌دانم که به موسیقی کمک کند و گرنه من می‌توانم در خلوت خودم مثلاً با ناخن به آن طرف و این طرف کاسه بزنم. اما آن احساس نکنم که موسیقی ایران از آن استفاده می‌کند، این کار را ابداع نمی‌دانم. ولی معتقدم در هر دوره‌ای اشخاصی بوده‌اند که ادعا کرده‌اند تمامی امکان‌های سازها به وجود آمده و دیگر نمی‌توان امکان تازه‌ای را خلق کرد. اما باز مدتی بعد افرادی آمده‌اند و امکانات تازه‌ای یافته‌اند. من بر این عقیده‌ام که سازهای

ایرانی با همین شکل‌شان -که بعضی‌ها می‌گویند استاندارد و بعضی‌ها می‌گویند غیراستاندارد- قابلیت‌های بالاتری دارند. مثلاً منظورم داشتن قابلیت در حوزه داینامیک است. در یک جمله داینامیک در نوازندگی می‌تواند ابزار اصلی بیان و می‌گفتند موسیقی باید همان حالت خود را حفظ کند و نشده است. استادان ما در نوازندگی که به داینامیک توجه نمی‌کنند. سازشان از جهت دامنه صوت، خطی است. **-آیا تا به حال به قطعیتی درباره ابداع در صدادهی سازهای موسیقی رسیده‌اید؟ آیا قرار است آن چیزی که در خلوت به آن رسیده‌اید به عرصه عمومی موسیقی نیز وارد شود؟**

کوشیده‌ام به طور علمی و حسی علاوه بر فعالیت‌های آهنگسازی و بخش اجرایی سباز تار این کار را انجام بدهم مثلاً یکسری کوک‌های جدید را در ساز تار اعمال کرده‌ام. از موسیقی نواحی الهام گرفته‌ام که سیم‌های جفت تار را تک‌سیم کوک کرده‌ام مثلاً آموزش دین نیاززی تکنوازی‌م در نقش خیال منتشر شده است. ولی در کل اعتقاد دارم که ساز تار با همین شکل و شمایل، تار است. به نظر من تار از نظر ساخت حرفه‌ای‌ترین، کامل‌ترین و استانداردترین ساز ایرانی است. در حوزه ساختش هم تجربه‌های مختلفی کرده‌اند مثلاً گوشی‌هایش را فلزی کرده‌اند که باعث شده دسته سنگین شود یا برخی‌ها سیم‌هایش را عوض کرده‌اند که باز هم جوابگو نبوده است. اما من اگر به این نتیجه برسم که با ایجاد تغییر در این ساز می‌توان به پیشرفت آن کمک کرد حتماً انجام خواهم داد. البته کار بسیار دشواری است ولی به راحتی خودم ندارم ابداع ایجاد کنم چون ممکن است مسیری را به کلی عوض کند.

-درباره ساز بهم‌کمان توضیح دهید. ایده ساخت این ساز چگونه شکل گرفت؟

ایده ایده بهم‌کمان ماحصل سه سال ممارست برادرم و من است. تحقیقات‌مان در موسیقی ایران و ملل بود که از سال پیش از آن به صورت عملی استفاده کردیم. در حقیقت با اعتقاد به اینکه سازبندی ایرانی در محدوده باس با خلأهایی همراه است، برادرم این ساز را با امکانات اجرایی متنوع‌اش معرفی کرد.

-وحتی برای ارکستر ایرانی موسیقی می‌نویسید، برای جبران عربیانی محدوده صوتی بم چه اقدامی می‌کنید؟
تا الان از سازهای بم‌تار و عود استفاده می‌شده‌الان با وجود سازهای کمانچه‌آلتو و بم‌کمان امکان بیشتری برای ایجاد بعد برای ارکسترهای ایرانی در اختیار آهنگساز وجود دارد. نوع نوشتن برای این سازها هم تعیین‌کننده است. البته تنظیم، اصول بسیار پیچیده‌ای دارد. این طور نیست که آهنگساز باید یک ملودی را سریعاً بین سازها تقسیم کند.

پیچیدگی تنظیم هم به این معنا است که باید از اصولش به طور غیرمستقیم استفاده کرد یعنی علمی را که فراگرفته‌ای نمی‌توانی به طور مستقیم اعمال کنی چون خلاقیت همیشه بر داشته‌ها و علمی که فراگرفته‌ای ارجح است. بنابراین در آهنگسازی باید داشته‌هایت را به طور موفق کنار بگذاری و جلو بروی. این علم باید بک‌گراوند کار باشد. **-آقای قمصری برخی‌ها معتقدند موسیقی ایرانی به چند شاخه تقسیم شده که هر یک از آنها هم**

پیچیده‌تر است. انکار با عادت‌های معمول شنیداری ایرانی همخوانی ندارد و امکان دارد شنیدن را برای مخاطب‌های معمول دشوار کند.

آیا در نوشتن تصنیف‌ها به این موضوع فکر کرده بودید؟

در موسیقی هر کشوری هر موزیسین وظیفه‌ای بر عهده دارد. من به عنوان کسی که موسیقی را آکادمیک کار کرده‌ام، معتقدم باید به موسیقی فراتر فکر کنم. سعی می‌کنم از بعد علمی و حرفه‌ای به خودم مدیون نشوم. مخاطب‌های ما هم درک متفاوتی از موسیقی و پذیرش این نوع از موسیقی دارند. همیشه کوشیده‌ام مخاطب‌های موسیقی‌ام را حفظ کنم. در کشورهای دیگر و در همین آسیا موسیقی‌هایی بسیار پیچیده وجود دارد که هیچ کس هم مقابل آن نمی‌ایستد. زمانی که خودم قطعه را می‌نویسم، به سخت یا آسان بودن آن فکر نمی‌کنم. این قضاوت زمانی رخ می‌دهد که نت را جلوی نوازنده می‌گذارم. گاهی نوازنده‌ها به شوخی شکوه می‌کنند که چرا قطعات اینقدر سخت است ولی خوشبختانه رابطه خوبی میان ما وجود دارد. همیشه در سالا بردن توانایی‌هایمان، با هم

علی قمصری

-در نوشتن آثار اتان تا چه حد به مخاطب‌های عام موسیقی ایرانی فکر می‌کنید. تا چه میزان سعی در رعایت تفکر موسیقایی آنها دارید؟

به میزان کافی. زمانی هست که یک نفر می‌گوید مردم را دوست دارم و برای مردم کار می‌کنم اما در عین حال فقط به شهرت خود فکر می‌کند. اما برخی‌ها هم فکر می‌کنند کاری باید بکنند که به بالا بردن کیفیت موسیقی کمک کند و در نتیجه به مردم هم کمک کند حتی اگر توجهی به کارش نکنند و شهرتی هم در پی نداشته باشد. در هر صورت من به گزینه دوم اعتقاد دارم. هدفم موسیقی است و دوست دارم از این طریق به جوان‌ها را به راحتی در این شاخه‌ها قرار دهیم و دسته‌بندی کنیم. جوانان موزیسین الان این دغدغه را دارند که بیان شخصی خودشان را پیدا کنند. اگر هم ساز قدما را گوش می‌کنند، به دلیل یافتن طرز

بین‌خودشان است.

خود من اکنون بیش از آنکه ساز نوازندگان ایرانی را گوش بدهم، به غربی‌ها توجه می‌کنم. جاز و بلوز گوش می‌دهم. این موضوع به من خیلی کمک کرد. حتی برخی اوقات از قواعد پیچیده ریتمیک آنها استفاده می‌کنم.

-در کارهایی که از شما منتشر شده، نوگرایی موسیقایی به وضوح مشاهده می‌شود اما کمتر دیده‌ایم در انتخاب شعرهايتان نیز این اتفاق بیفتد، چرا؟

همیشه به استفاده از شعر نو علاقه‌مند بوده‌ام و از آنها در کارهایم استفاده می‌کنم. اما اینکه چرا کم است شاید به این دلیل است که بخشی از کارهایم هنوز منتشر نشده و بخشی هم مجوز نگرفته است. مثلاً کاری اپیزودیک روی شعر «برف می‌بارد» اخوان ثالث انجام داده‌ام که امیدوارم مجوز بگیرد. مجموعه‌ای است که عصری را به پایش گذاشته‌ام. این کار ضبط شده است.

-آیا قصد دارید با خواننده‌های متعدد کار کنید؟
خواننده‌ها هم مانند سازها رنگ‌های مختلف صوتی دارند. این موضوع، همکاری با خواننده‌های متفاوت را برای آهنگساز می‌خواهد. من می‌کنم. تا به حال بسیاری از لحنه‌های زیبای کاری‌ام را با خواننده‌های توانایی مثل آقایان همایون شجریان و علیرضا قربانی تجربه کرده‌ام اما دوست دارم به موسیقی بی‌کلام هم بیشتر بپردازم.

-علی قمصری اکنون به موسیقی ما آهنگسازی شناخته‌شده محسوب می‌شود. آیا کار کردن با خواننده‌های مطرحی همچون علیرضا قربانی و همایون شجریان در این شهرت تأثیرگذار بوده‌اند؟
همکاری با خواننده‌های مطرح حتماً موثر است. من هم نمی‌توانم بگویم که شهرت را دوست ندارم اما به هیچ وجه طلاهای زرینی مثل شهرت و پول را هدف قرار نداده‌ام. زمانی که در اولین آلبوم با آقای همایون کار می‌کردم دغدغه اصلی تمام گروه و خواننده ارائه اثره با کیفیت بود. **-در حال حاضر دغدغه موسیقایی و در بعدی وسیع‌تر دغدغه فرهنگی شما چیست؟**

چند وقتی است به بعد اخلاقی هنر و هنرمندا فکر می‌کنم. دوست دارم چنددستگی و کدورت‌هایی که میان برخی موسیقیدانان وجود دارد، از بین برود. دوست ندارم یک کدورت‌ها باعث شود استادی علیه استادی دیگر نقدی سطحی بنویسد. این موضوعات می‌آرزش در موسیقی و فرهنگ جایگاهی ندارد. در موسیقی آدم‌ها با دل و روح سر وکار دارند. موفقیت هر نوازنده یا آهنگسازی موفقیت همه ماست چراکه بازار موسیقی را داغر می‌کند. از طرفی دیگر هر هنری آپسین و آداب ویژه خودش را دارد. فکر می‌کنم هنرمندا هم بهتر است به این آیین و فلسفه هشران اعتقاد داشته باشند.

-پس از کنسرت گروه همناوزان حصار که اوایل اردیبهشت‌ماه در تهران برگزار شد، آقای شجریان در نامه‌ای که در سایت دل آواز هم منتشر شد، از شیوه آهنگسازی و تنظیم شما تقدیر کردند. آیا پیش از برگزاری کنسرت هم در این باره گفت‌وگو کرده بودید؟

پیش از کنسرت ایشان را برای لحظاتی پشت صحنه دیدیم. اما بعد از کنسرت در حالی که به سه خاطر حضور متواضعانه ایشان روی صحنه و دلگرمی ارزشمندها حاضر بودم، از ایشان شنیدم که قصد نوشتن مطلبی در مورد کنسرت را دارند. در کنار اینکه همیشه نجابت و بشکار و اخلاق گرایی ایشان در کنار هنر و الایشان برای همگان ستودنی بوده، نوشتم ایشان مسوولیت هنری و اخلاقی‌ام را برنیم تصنیف‌ها در آلبوم «آب، نان، آواز» با آنچه تا به حال در موسیقی ایرانی شنیده‌ایم، تفاوت دارد و برای آنها ترسنگین تر کرد.

دوشنبه ۲۴ خرداد ۱۳۸۹

خبر

کنسرت کیهان کلهر و نوریش در تهران
مهر: کنسرت حمیدرضا نوربخش و کیهان کلهر نیمه دوم تیرماه در تهران برگزار می‌شود. در این کنسرت که در تالار وحدت برگزار خواهد شد قرار است چندین قطعه جدید از ساخته‌های کیهان کلهر و حسین علیزاده با آواز حمیدرضا نوربخش در دستگاه شور و دشتی اجرا شود. این برنامه در ادامه تور کنسرت علیزاده، کلهر و نوربخش در امریکا و کانادا است که زمستان گذشته در ۱۱ شهر برگزار شد و طی آن برنامه و در کنسرت تهران هنوز حضور حسین علیزاده قطعی نشده است. به زودی جزئیات اجرای این کنسرت و تعداد نوازندگان برنامه اعلام می‌شود.

کیهان کلهر

گزارشی از مراسم یادبود آندره آرزومانیان
ایسنا: آیین «اندوه یاد» آندره آرزومانیان آهنگساز و نوازنده پیانو با سخنران محمد سریر، فرشته طائرپور، علی دهکردی، هنگامه مفید، شراره دولتا‌بادی... و بر گزار شد. در این مراسم که در خانه سینما بر گزار شد، محمد سریر مدیرعامل خانه موسیقی در سخنانی گفت: موسیقی مانند هوا در زندگی ما جاری است، اما اصلاً به وجود آن اهمیت نمی‌دهیم. اما زمانی که این هنرمندان را از دست می‌دهیم می‌فهمیم هوای حضور آنها را کم داریم. سریر با بیان اینکه در این سال‌ها قطار هنر حرکت و پیمای را از نسل گذشته به نسل امروز منتقل می‌کرد، تصریح کرد: اما این روزها تعداد زیادی از هنرمندانش را از دست داده‌ایم، مثل اینکه بخشی از هویت‌مان را از دست داده باشیم. این هنرمند از آندره آرزومانیان یاد کرد و گفت: «همیشه پشت آفرش بود. او هیچ وقت مقابل آفرش یا در کنار آنها نایستاد و بخش بزرگی از موسیقی که در کشور می‌شنوید، حاصل ریزه کاری‌های آندره آرزومانیان است.»سریر با اشاره به شیوه کاری این هنرمند افزود: او اول نت را می‌گرفت و به گوشه‌ای می‌رفت و تمام توانش را به کار می‌گرفت و عاشقانه کارش را انجام می‌داد. هر گاه در ضبط یک صدا مشکلی پیدا می‌کردیم آندره مثل یک شعبده‌باز کار را انجام می‌داد و تا رضایت را در نگاه ما نمی‌دید کار را رها نمی‌کرد و همیشه مهربان بود. مدیرعامل موسیقی در بخش پایانی سخنانش تأکید کرد: جایگاه «آندره» بعدها بیشتر شناخته خواهد شد. او در کار نوازندگی یک سبک ویژه‌ای داشت که مخصوص او بود و بسیاری خواستند تکنیک‌های او را یاد بگیرند ولی هیچ‌گاه کسی نتوانست مانند خود او بنوازد و حالا جایش بسیار خالی است.سپس فرشته طائرپور تهیه‌کننده سینما با بیان اینکه همه ما از خرابی و به سوی خدا بازی می‌کردیم، ادامه داد: اما بدرقه شدن‌مان به سوی ابدیت مانند هم نیست و آندره آرزومانیان با ترنم و سپید بدرقه شد. او سپید زندگی کرد، سپید کار کرد و سپید مورد رحمت خداوند قرار گرفت.او از فیلم «هایی» و همکاری‌شان با آندره آرزومانیان یاد کرد و گفت: اولین فیلمی که در سینمای ایران تولید کردیم، سال ۶۶ بود و همه ما بی‌تجربه بودیم و حالا فکر می‌کنم رابطه ما مقدمه‌ای بود برای اینکه امروز در خانه سینما درباره او صحبت کنیم.فرشته طائرپور معتقد است: بسیار سخت است که هنرمندی بی‌حاشیه زندگی و کار کنه و بدون داشتن شهرت شهرت فعالیت کند و حتی اجازه بدهد حاصل کارش به اسم دیگران تمام شود. به علاوه آندره مرد مصاحبه و شهرت نبود.

او مرد کرد و بود و خدا و را برای چنین شغلی برگزیده بود تا خطرات و آفاتش را برای جامعه هنر کشور باقی بمانداین تهیه‌کننده در بخش پایانی سخنانش گفت:معمولاً خبرنگاران در معرفی چهره‌های سینمایی کشور با سهل‌انگاری عمل می‌کنند و از چهره‌های ساکت غافل می‌مانند، اما باید به دنبال فردی‌شان بود که در زمان نطفه‌اش شورش می‌کرد، اما در فضای هنر کلمه کیهما و نامتناهایی است چون به اعتقاد فلسفی و عرفانی، هنرمندان نمی‌میرند و همیشه می‌گوینم که هرگز نمیرد آن که دلش زنده شد و به عشق؛ هنر را از بی‌دلی جودانگی استودی‌ای ادامه داد: در تعبیر جایگاه هنرمند اندازه فعالیت‌هنری یک هنرمند و مقدار شهرت فقط برای اینکه در خانواده هنرمندان احترام بیشتری یرای او به همراه می‌آورد، اهمیت دارد. اما من فکر می‌کنم جایگاه اصلی هنرمند زمانی مشخص می‌شود که با او برخورد می‌کنیم باشیم و به این نتیجه برسیم که ارزش هنری آثار او در برابر ارزش انسانی‌اش بسیار کوچک و کم‌اندازه است.به گفته دهکردی؛ «آندره آرزومانیان» یکی از بهترین نمونه‌هایی از هنرمندان است که ارزش وجودی‌اش از آفرشان بزرگ‌تر بود و هر کس درباره او صحبت می‌کند، شال به هنر می‌تابد و اثر دارد.

او یادآور شد: روزی در کنار ناصر چشم‌آذر بودم و دیدم او مکرر است و پشت پایتویش نشسته و برای آندره شعر می‌خواند و گریه می‌کند و برای من بسیار جای تعجب داشت که او چقدر به آندره علاقه‌مند است و در خلوتش برای او گریه می‌کند و آن زمان نطفه‌اش شروع غناگشت بیماری «آندره» بود.به گزارش ایسنا، در بخش دیگری از این مراسم، «هنگامه مفید» آمده‌ای را که برای آندره آرزومانیان نوشته بود خواند و در این نامه از همکاری‌هایش با «آندره آرزومانیان» در مجموعه‌های عودسک «بدر و باد و مه و خورشید» «گنجشک‌اشی‌منی» «آب، نان، آواز» بربرنامه با بخش کلیپ‌اجرای «آندره آرزومانیان» از قطعه جمعه «فرهاد مه‌راد» همراه شد و سپس «وارطان ساهل‌کان» به شیوه نوازندگی این هنرمند نسبت به افزودن تاج حدودی احساسات ناسیونالیستی آندره تشبیه می‌کرد.آقای ارمانه در آفرش شنیده‌اش را به اینک می‌گویند «آندره» شیوه نوازندگی خاص خود را داشت و روح موسیقی ارمنی او بازمی‌گردد و او بسیار مردی خلاق بودوی یادآور شد:«آندره» به جز موسیقی پاپ برای موسیقی ارمانه نیز بسیار تلاش کرد و با هنرمندان بسیاری همکاری داشت که در روز پنجم درگذشت او احتمالاً در کلیسای کیریکیان مراسمی برای او برگزار خواهد شد.در پایان این مراسم شراره دولتا‌بادی همسر آرزومانیان در سخنانی گفت: «آندره» مهم‌ترین فردی بود که من در زندگی‌ما داشتم و فقدانش را حس می‌کنم. اما خوشحالم که دیگر او بیش از این درد نکشید و اذیت نشد و مانند یک کودک محضوم از دنیا رفت. وی یادآور شد:«آندره» قبل از اینکه در بیمارستان بستری شود، برای من چیزهایی می‌نوشت که من یکی از آنها را جدا کردم و امروز اثری شما می‌خوانم. در بخشی از نوشته‌های او آمده است: «زندگی را دوست دارم چون خدا را دارم و هر لحظه هدیه کیهانی را خود شنیده‌ام که باید قدرش را بدانیم و خدا را که بزرگ، بی‌نیاهت و بی‌کران است، شکر می‌کنم.» این مراسم که با استقبال هنرمندان و مردم همراه بود به همت کانون آهنگساز پیانو سینما برگزار شد. آندره آرزومانیان آهنگساز و نوازنده پیانو در ۵۶ سالگی بر اثر ابتلا به سرطان ۱۱ خردادماه از دنیا رفت.